

Nr 377.

Av herr **De Geer** i Lesjöfors, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 143, angående anslag till Vattendomstolarna: Avlöningar.*

I proposition nr 143 föreslås att Västerbygdens vattendomstol skall förflyttas från Vänersborg till Göteborg. Ur näringslivets och allmänhetens intresse är emellertid, om en förflyttning skall ske, Stockholm att föredraga framför Göteborg. I Stockholm finnas redan två vattendomstolar, nämligen Österbygdens och Söderbygdens. Ingen torde förneka, att icke samarbetet mellan de olika vattendomstolarna är av utomordentlig vikt för en *enhetlig* behandling av ersättningsfrågor, juridiska spörsmål o. s. v. Förläggning till samma plats av flera domstolar befordrar givetvis ett dylikt samarbete. Härigenom bör även en effektivisering av arbetsresultatet vid domstolarna vinnas, då en gemensam förläggning möjliggör ett bättre utnyttjande av vattensrättsingenjörerna.

Det bör i detta sammanhang påpekas, att ett snabbt avgörande vid vattendomstolarna är ett nationalekonomiskt intresse av högsta vikt. Ofta bero härav stora nyanläggningar såsom kraftstationer, sjö- eller andra vattenregleringar. Måste till följd av långsam domstolsbehandling dylika nyanläggningar uppskjutas, kunna stora värden gå förlorade, liksom arbetstillfällen, som skulle utnyttjas exempelvis under en lågkonjunktur, i stället förskjutas till en efterföljande högkonjunktur. Alla torde vara eniga om att en effektiv och snabb behandling av ärendena befordras genom en koncentration till Stockholm av tre domstolar.

Skälen mot en dylik förläggning gå egentligen ut på, att domstolen bör vara förlagd inom sitt arbetsområde för att härigenom befordra allmänhetens kontakt med domstolarna. Gentemot detta argument måste anföras, att allmänhetens besök på domstolarnas kansli äro mycket fåtaliga. Samtliga vattendomare torde kunna vitsorda riktigheten av detta påstående. Kontakten mellan allmänhet och domstolarna sker merendels vid syneförrätningarna ute på orterna, och dessa äro desamma vare sig förläggningsen är inom arbetsområdet eller i Stockholm. De besök, som allmänheten får göra för att förbereda och utreda sina mål, gälla i stället den tekniska och juridiska sakkunskapen på området, som bevisligen till väsentlig del är koncentrerad till huvudstaden. Ur den synpunkten är det snarare en fördel än en nackdel, att också vattendomstolen förlägges dit. Skulle synpunkten om allmänhetens bättre kontakt med domstolen genom en decentraliserad förläggning äga bärkraft, måste man fråga sig, varför icke Söderbygdens vattendomstol flyttas till södra Sverige. Ingen röst har emellertid höjts i denna

riktning, utan såväl allmänhet som vattendomstol torde vara eniga om, att förläggningen i Stockholm är den för alla parter fördelaktigaste.

Med stöd av ovanstående får jag därför föreslå sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 143,

att Västerbygdens vattendomstol förflyttas till Stockholm i stället för till Göteborg, eller alternativt

att förläggningsfrågan göres till föremål för vidare utredning, innan beslut fattas om förflyttning från Vänersborg.

Stockholm den 5 mars 1938.

Gerard De Geer,
Lesjöfors.